Dosarul nr. 1-4/2026 (1-26000573-38-1-02012026)

S E N T I N Ţ Ă

În numele Legii

13 februarie 2026 or.Rezina

Judecătoria Orhei, sediul Rezina

Instanţa în următoarea componenţă:

Preşedintele şedinţei, judecător	Eugeniu Russ
Grefier	Doina Condrea
Cu participarea:	
Procurorului	Vladimir Erhan
Părţii vătămate minore	Andrei Bulicanu
Reprezentantul legal al părți vătămate	Tatiana Bulicanu
Avocatului	Maria Mustea
Reprezentantului legal al inculpatului	Valentina Rusu
Inculpatului	Vadim Rusu
Pedagog	Natalia Cemîrtan

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Rusu Vadim Andrei, născut la *****, domiciliat în s. *****raionul Șoldănești, cet. al R. Moldova, studii medii, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii, necăsătorit, anterior nu a fost judecat, are grad de dizabilitate *****, IDNP *****,

în comiterea infracțiuni prevăzute de articolul 152 alin. (2) lit.c[1]) Cod penal.

Procedura de citare legală, executată.

Date cu referire la examinarea cauzelor: 02 ianuarie 2026 – 13 februarie 2026

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Inculpatul **Rusu Vadim Andrei**, La 27 iulie 2025, aproximativ în jurul orei 22:00, aflându-se pe terenul sportiv amplasat în apropierea gimnaziului s. *****raionul, Șoldănești, urmărind scopul manifestării bravurii față de cet. Bulicanu Andrei, în baza relațiilor ostile apărute în mod spontan, încălcând în mod demonstrativ regulile sociale și morale de conviețuire, l-a agresat fizic pe minorul Bulicanu Andrei a.n.14.11.2009, prin aplicarea ultimului, a loviturilor cu pumnii pe diferite părți ale corpului, inclusiv în regiunea organelor de importanță vitală – cap și torace, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 202526D0103 din 24 octombrie 2025, leziuni corporale sub formă de: fractura osului metacarpian I al mâinii drepte, plagă contuză pe față, echimoze pe față și mâna dreaptă, care determină dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie..

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Rusu Vadim Andrei au fost încadrate juridic conform art. 152 alin. (2) lit. c[1]) din Codul penal, Vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății" după indicii: *„ Vătămarea intenționată medie a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață şi nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, acțiune săvârşită cu bună știință asupra unui minor".*

Privind procedura.

2.1. În continuare, în ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul minor Rusu Vadim Andrei , în comun cu reprezentantul legal Valentina Rusu a înaintat o cerere şi semnată autentic de aceștia, prin care a solicitat examinarea fiecărui caz în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate fapta indicată în rechizitoriul întocmit, recunoaște vina în săvârșirea infracțiuni incriminate şi nu solicită administrarea altor probe noi.

În ședință de judecată, inculpatul minor Rusu Vadim Andrei , în comun cu reprezentantul legal Valentina Rusu au confirmat veridicitatea cereri întocmite și au susținut admiterea acesteia, inculpatul reiterând că recunoaște vina.

La fel, apărătorul Maria Mustea, care acționează în interesele inculpatului Rusu Vadim Andrei, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat, cît și partea vătămată minoră și reprezentantul legal acestuia în ședință de judecată au considerat posibil admiterea cereri şi examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364[1], alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364[1], alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra,* instanța de judecată remarcând faptul că semnătura inculpatului Rusu Vadim Andrei din cererea întocmită este autentică, confirmată de reprezentantul legal, susţinută de aceștia personal în şedinţă de judecată, iar conţinutul acestei cereri, prin care inculpatul recunoaşte fapta incriminată lui, cuprind o manifestare de voință suficient de clară, dar şi că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului Rusu Vadim Andrei cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de Procedură Penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) din Codul de procedură penală „*judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*". Or, norma articolului 325, alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra,* cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cereri înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze

situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că fapta inculpatului este stabilită și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar fapta imputată acuzatului a fost just încadrată conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanţa precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenţie nu împiedică o persoană să renunţe de bunăvoie la garanţiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunţat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecinţele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par. 87], iar la caz, inculpatul a înaintat cerere autentică în acest sens, a susţinut-o în prezenţa unui apărător desemnat, fiind notificat inclusiv despre consecinţele examinării cauzei în procedură simplificată.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

3.1. Inculpatul ***Rusu Vadim Andrei*** , în ședința de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că la 27 iulie 2025 în s.*****r.Șoldănești era la școală cu Bulicanu Andrei și alți cunoscuți. A inițiat un conflict cu Bulicanu Andrei după conflict s-au luat l-a bătaie, după care s-au dispărți și au plecat fiecare pe drumul lui. De cele comise se căiește sincer.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică a faptei.

4.1. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384, alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului Rusu Vadim Andrei a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință pe fiecare caz în parte atât *cauza* și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și *natura*, adică calificarea juridică care a fost dată faptei săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani împotriva Spaniei, Vadehurk împotriva Olandei, Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României,* Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate caria însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu art.93, alin.(1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

4.2. *Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Rusu Vadim Andrei își recunoaşte vina în comiterea infracțiuni imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiuni, după cum urmează:*

- Declarațiile părții vătămate Bulicanu Andrei oferite în cadrul urmăririi penale, care a declarat că, la data de 27.06.2025, seara, în jurul orelor 22:00, lângă Casa de cultură din sat, acesta împreună cu un grup de prieteni, printre care Denis Rațoi, cu vârsta de 15 ani, Gondrea Petru, aproximativ 17 ani, Șahrai Mihai, cu vârsta de 14 ani, Ion Botnarenco, cu vârsta de 14 ani și Velișco Alina, care are aproximativ 16 ani, au decis să se urce pe terasa casei de cultură, prin intermediul scării, amplasate în spatele casei de cultură. În acest moment, din curtea domiciliului cet. Colin Ghenadie, care este amplasată în imediata apropiere, a ieșit acesta, care vizual se afla în stare de ebrietate alcoolică. A început să manifeste un comportament agresiv, și chiar a încercat să-l prindă de picior pe Denis Rățoi, ca acesta să nu se urce pe scară. Ulterior, acesta a început să se urce pe Casa de cultură, după care a început să strige la ei, vorbind cuvinte necenzurate și amenințând că „ne taie capurile”. După ce, el și prietenii săi a coborât de pe casa de cultură pe partea din față, iar Colin Ghenadie a continuat să strige și să-i înjure în adresa lor, amenințându-i cu răfuială fizică. În timp ce el și prietenii au coborât a ferit și scara într-o parte,

ulterior, au decis să pună scara înapoi, sperând că acesta se va liniști, ulterior au urcat înapoi pe casa de cultură. Colin Ghenadie, văzându-i a alergat în direcția lor și s-a împiedicat, căzând jos, s-a izbit în direcția lui Denis, acesta a reușit să fugă, iar Ghenadie s-a izbit în direcția sa, el l-a imobilizat. Fiind la sol, acesta a pus mâna pe o cărămidă și s-a izbit în direcția sa, iar el pentru ca să se apere, l-a lovit cu pumnul în regiunea feței și a fugit. Ulterior, Colin Ghenadie a telefonat la poliție, dar poliția nu a mai venit la fața locului. Ulterior, a mers la un magazin unde a continuat să servească alcool, după care a urcat pe un gard și a început să-și rupă maioul, zicând că acesta l-a bătut. În prima zi, acesta l-a amenințat cu moartea, fiind în stare de ebrietate, iar ultimul a făcut și niște înregistrări audio cu telefonul său mobil. Ulterior, a doua zi, s-a întâlnit cu el în fața Casei de cultură, unde Ghenadie a spus " mai am vreo 2 zile de rezolvat probleme, pe urmă se apucă de mine". A doua zi, Colin Ghenadie, fiind deja treaz, iarăși l-a amenințat cu răfuială fizică și i-a spus că o să găsească "un pațan din șaica voastră care să se lămurească", că el personal n-o să se bată cu ultimul. Peste vreo zi, a fost chemat la sectorul de poliție, la care polițistul de sector i-a spus despre bătaia cu Ghenadie, iar peste o săptămână a fost chemat împreună cu mama, unde i s-a spus că acestuia îi este rupt maxilarul, însă acesta nu a avut careva semne vizuale că maxilarul a fost rupt. Apoi, la data de 27.07.2025, în jurul orelor 22 și ceva, el împreună cu prietenii săi, printre care Vasile Guțu, cu vârsta de peste 20 ani, Mihai Șahrai, Ion Botnarenco și Folișteanu Pavel, cu vârsta de 14 ani, se aflau pe terenul sportiv, amplasat în fața gimnaziului, de el, s-a apropiat cet. Rusu Vadim a.n. 2009, care venea din direcția barului, unde servea șampanie cu cet. Colin Ghenadie. Astfel, Rusu Vadim l-a întrebat ce s-a întâmplat între acesta și Colin Ghenadie, el i-a spus, după care acesta i-a zis: "și ai sărit la moșul cu picioarele, eu amuș îți arăt cum se pălește", după care l-a lovit cu pumnul în regiunea ochiului, după care i-a făcut piedică și a căzut jos, iar Vadim a căzut împreună cu dânsul și mai exact peste mâna sa, lovindu-l puternic, iar acesta a simțit o durere în regiunea mâinii drepte, iar Vadim nu se liniștea, el încerca să-i explice să se liniștească, deoarece nu voia careva probleme. După ce, Vadim a mers la barul de noapte unde stătea Colin Ghenadie și au continuat să servească băuturi alcoolice, iar el, a solicitat poliția și un echipaj de salvare prin intermediul "SUU 112", deoarece îl durea mâna și a început să se umfle, iar degetul nu-l putea mișca în general, iar la ochi avea o crăpătură din care curgea sânge. La venirea poliției, a telefonat-o și pe mama sa, care se afla la serviciu în mun. Chișinău. În timp ce au venit polițiștii, de automobil s-a apropiat și cet. Colin Ghenadie, care a început iarăși să îl amenințe, că îndată ce pleacă poliția, acesta va avea nevoie de salvare și "aptecică", iar polițiștii l-au condus până acasă. Ulterior, după ce s-au dus la spital, a aflat că are fractura la degetul mare de la mâna dreaptă. Pe cet. Rusu Vadim îl cunoaște bine și acesta știa precis că el nu a atins vârsta de 16 ani, la fel ca și Colin Ghenadie, care cunoaște cu certitudine că acesta este mic de ani, este minor și încă nu are 16 ani, deoarece anterior cu Rusu Vadim erau prieteni, iar Colin Ghenadie este vecinul său, care îl știe bine. În afară de amenințările enumerate mai sus și din cuvintele care i le-a spus însuși Vadim, a auzit de la Colin Ghenadie că a spus personal că o să găsească o persoană să îl bată, și din spusele lui Vadim, care i-a spus că o să-i arate cum e să bată un om în vârstă Rusu Vadim, a spus doar că o să-i arate cum se pălește cu picioarele. Astfel, prin acțiunile cet. Rusu Vadim și cet. Colin Ghenadie i s-a cauzat un prejudiciu moral și fizic. (f.d.43);

- ***Declarațiile martorului Bulicanu Tatiana*** oferite în cadrul urmăririi penale, care a declarat că, la data de 27.06.2025, seara, în jurul orelor 22.00, lângă Casa de cultură din sat, feciorul său a avut o bătaie cu consăteanul Colin Ghenadie. Astfel, din povestirile feciorului său Andrei, el împreună cu alți prieteni de a-i săi, s-au urcat pe o clădire. De ei s-a apropiat și cet. Colin Ghenadie, care era în stare de ebrietate alcoolică vizibilă, a început să-i înjure și să-i

amenințe „că le taie gâturile”, după care acesta s-a urcat și el pe clădire, și a vrut să-l lovească cu pumnul pe un prieten de a lui, ulterior s-a apropiat de fecior și l-a lovit, la care feciorul l-a lovit pe Colin Ghenadie și acesta a căzut jos, luând o cărămidă s-a îndreptat în direcția feciorului, amenințându-l că-l omoară. La ce, feciorul s-a apărat și l-a lovit cu pumnul în față, după ce, a încercat să fugă, iar Colin Ghenadie a alergat din urma lui și a căzut jos. Ulterior, Colin Ghenadie a telefonat la poliție, dar nu știe cu ce s-a finisat această chemare. Consătenii și feciorul au spus că Colin Ghenadie a urcat pe un gard și a început să-și rupă maioul, zicând că l-a bătut feciorul său. Ulterior, Colin Ghenadie l-a amenințat pe fecior cu moartea, fiind în stare de ebrietate, feciorul său a făcut și niște înregistrări audio cu telefonul său mobil, care pot să le predea organului de urmărire penală. A doua zi, feciorul s-a întâlnit cu Colin Ghenadie, fiind deja treaz, iarăși l-a amenințat pe fecior cu răfuială fizică și i-a spus că o să găsească “un pațan din șaica voastră care să se lămurească”, că el personal n-o să se bată cu feciorul, zicând “eu n-o să calișesc copkii oamenilor”. După aceia , a fost chemată la sectorul de poliție, unde a fost informată de către colaboratorii de poliție că Colin Ghenadie are maxilarul rupt. La data de 27.07.2025, ea și soțul se aflau în mun. Chișinău, seara, în jurul orelor 23 și 40 min., a fost telefonată de către feciorul său Andrei, care i-a spus că a fost bătut și că are rană deschisă la față și că îi este umflată mâna. Feciorul era lângă polițiști și aceasta auzea cum Colin Ghenadie îl amenința pe fecior, că îndată ce pleacă poliție, acesta zicea “chemații totodată și salvarea, că îndată ce plecați, el o să aibă nevoie de aptecică”. Din cele relatate de fecior, a aflat, că la data de 27.07. 2025, în jurul orelor 22 și ceva, feciorul se afla pe terenul sportiv, amplasat în fața gimnaziului, de el s-a apropiat cet. Rusu Vadim a.n. 2009, care venea din direcția barului, unde servea șampanie cu cet. Colin Ghenadie, amplasat chiar în apropierea terenului. Astfel, Rusu Vadim i-a spus să se dea într-o parte și să discute, după care i-a zis: “și ai sărit la moșul cu picioarele, eu amuș îți arăt cum se pălește”, după care l-a lovit pe fecior cu pumnul în regiunea ochiului, după care i-a făcut piedică și feciorul a căzut jos, iar Vadim căzuse peste el și astfel, l-a lovit la mâna dreaptă. După care, a mers la barul de noapte unde stătea Colin Ghenadie și au continuat să servească băuturi alcoolice, iar feciorul a solicitat a poliția și un echipaj de salvare, deoarece îl durea mâna și început să se umfle. Ulterior, după ce s-au dus la expertiză s-a depistat că feciorul are fractura la degetul mare de la mâna dreaptă. (f.d.31);

- prin raportul de constatare medico legală nr. 202526P0019 din 07 august 2025, cu următoarele concluzii: la cet. Bulicanu Andrei s-a constat: „fractura osului metacarpian I al mâinii drepte, plagă contuză pe față, echimoze pe față și mâna dreaptă, care au putut fi provocate ca rezultat al acțiunii traumatice cu obiect contondent, dur, ca urmare a loviturilor repetate, în comun, determină dereglarea sănătății de lungă durată, se califică ca vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății” (f.d.16);

- prin raportul de expertiză medico legală nr. 202526D0103 din 24 octombrie 2025, cu următoarele concluzii la cet. Bulicanu Andrei s-a constat: Fractura osului metacarpian I al mâinii drepte, plagă contuză pe față, echimoze pe față și mâna dreaptă, care au putut fi provocate ca rezultat al acțiunii traumatice cu obiect contondent, dur, ca urmare a loviturilor repetate, (luând în considerație numărul leziunilor corporale, nu mai puțin de două lovituri) în comun, determină dereglarea sănătății de lungă durată, se califică ca vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății. Luând în considerație localizarea anatomică și aspectul morfologic a leziunilor corporale depistate, în comun producerea acestora în rezultatul căderii corpului din poziție verticală se exclude. Localizarea leziunilor corporale este în regiuni anatomice a corpului accesibile pentru mâna proprie, însă nu sunt caracteristice pentru autoprovocare (f.d.22-23).

4.3. În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanţa mai susţine că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei*.

Astfel, instanţa a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunţate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunţat expres la anumite garanţii procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi celelalte materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

4.4. În subsidiar, instanţa reţine faptul că însăşi inculpatul Rusu Vadim Andrei a recunoscut vina şi acţiunile incriminate, iar mai mult a acceptat şi a confirmat în detaliu referitor despre acțiunile sale prin care a aplicat lovituri lui Rusu Vadim Andrei, a indicat locul şi timpul acestor fapte, care corespund celor invocate de partea vătămată şi martor, într-un mod în care doar un făptuitor adevărat poate cunoaște.

Prin urmare, instanţa statuează că în pofida administrării mijloacelor de probă administrate, care denotă comiterea faptei infracţionale de către inculpat, acesta a recunoscut vinovăţia în comiterea acestei fapte şi a oferit declaraţii în şedinţă de judecată, iar în acest sens, instanţa opinează că declaraţiile unei persoane mereu pot varia nesemnificativ în dependenţă de personalitatea acesteia, după modul său de expunere sau după timpul relatării unor circumstanţe, însă în esenţa acestor speţe, informaţia obţinută şi furnizată de Rusu Vadim Andrei este aceiaşi cu cea stabilită de instanţă, nu afectează esenţial probatoriul în ambele cauze penale, ci *a contrario* demonstrează suplimentar cert fapta incriminată acestuia, care au fost demonstrate prin restul mijloacelor de probă.

Pe cale de consecinţă, instanţa consideră drept veridică informaţia furnizată de inculpat, care confirmă integral cele expuse în rechizitoriu şi coroborează cu mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale, or *veridicitatea* este însuşirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real şi poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanţă cu realitatea pe care o probează această informaţie, la caz cea furnizată de Rusu Vadim Andrei , care fiind apreciată în cumul cu alte

mijloace de probă, stabilesc existenţa faptei infracţiunii, certitudinea comiterii acestea nemijlocit de către persoana acuzată şi săvârşirea cu vinovăţie.

Or, acesta atât în şedinţă de judecată, cât şi la urmărirea penală şi-a menţinut această poziţie consecventă, prin care a recunoscut de fiecare dată fapta comisă de el şi a acceptat să relateze despre modul comiterii în detalii aprofundate sau timpul săvârşirii, într-un mod în care doar un adevărat făptuitor ar putea cunoaşte evenimentele.

Mai mult ca atât, aprecierea declaraţiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiţionată şi de existenţa altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depoziţiile acestuia coroborează cu restul mijloacelor de probă administrate şi acceptate de inculpat, relevante în acest sens, care demonstrează comiterea faptei infracţionale cu vinovăţie, pe care ultimul le-a recunoscut, opinând pentru examinarea cauzei în ordine simplificată.

4.5. În acest context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire şi a rechizitoriului, acțiunile lui Rusu Vadim Andrei au fost încadrate juridic în baza art. 152 alin. (2) lit. c[1]) din Codul penal.

4.6. În concordanţă cu declaraţiile inculpatului, instanţa mai reţine faptul că acestea coroborează integral cu probele administrare la faza urmăririi penale, demonstrând caracterul veridic al informaţiei constatate, inclusiv la faza urmăririi penale, unde tot a recunoscut vina, unde inculpatul a iterat detalii comiterea infracțiuni incriminate.

4.7. Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”*, CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege.

Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Prin urmare, verificând respectarea condiţiilor prevăzute de art.364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanţa a constatat că inculpatul recunoaşte în totalitate fapta indicată în rechizitoriul întocmit, acţiunile căruia instanţa le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

4.8. Cu referire ***la temeiul juridic privind atragerea lui Rusu Vadim Andrei la răspundere penală conform art. 152 din Codul penal***, în acest mod, instanţa constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracţiunii, care în speţă este unul cu caracter complex, ce include obiectul juridic principal constând în relaţiile sociale cu privire la sănătatea persoanei, iar *obiectul material* este reprezentat de corpul persoanei-victime.

Faptul ingerinţei în relaţiile sociale enumerate supra sunt determinate atât prin declaraţiile părţii vătămate Bulicanu Andrei, dar şi coroborate cu mijloacele de probă administrate în faza urmăririi penale, din care concluziile expertului judiciar şi inclusiv prin declaraţiile inculpatului în şedinţă de judecată.

Prin urmare, instanţa atestă o consecutivitate şi susţinere reciprocă a probelor în speţă, după cum reiese din declaraţiilor victimei coroborate cu ale inculpatului, iar mai mult, instanţa constată potrivit raportului de expertiză judiciară medico-legală, că vătămările corporale provocate cauzează dereglarea sănătăţii de lungă durată şi conform acestui criteriu, au fost calificate drept *“medii”*.

Din aceleaşi argumente sus-enunţate, instanţa constată şi prezenţa *laturii obiective* a infracţiunii în acţiunile inculpatului Rusu Vadim Andrei , or fapta infracţională de la art. 152 din Codul penal cuprinde: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea de cauzare a vătămării medii a integrităţii corporale sau a sănătăţii; 2) urmările prejudiciabile primare sub forma vătămării medii a integrităţii corporale sau a sănătăţii şi 3) legătura cauzală între faptă prejudiciabilă şi urmările constatate.

În acest context, instanţa reţine că la caz, prin acţiunile inculpatului, însoţit de alte persoane, se aduce atingere exclusiv relaţiilor sociale cu privire la sănătatea persoanei, după cum reiese din concluziile expertului judiciar, care a statuat în privinţa dereglării sănătăţii victimei de lungă durată.

Respectiv, conform pct. 29-30 al Regulamentului privind aprecierea medico-legală a gravităţii vătămării integrităţii corporale sau sănătăţii, aprobat pron Hotărîrea de Guvern nr.534 din 26.07.2023 , Criteriile de apreciere a vătămării medii a integrităţii corporale sau a sănătăţii sunt: 1) lipsa pericolului pentru viaţă; 2) lipsa tuturor consecinţelor prevăzute în prezentul Regulament cu referire la vătămarea gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii; 3) dereglarea sănătăţii de lungă durată; 4) incapacitatea de muncă generală permanentă şi însemnată. Dereglarea sănătăţii de lungă durată este starea morbidă condiţionată de traumă, care are o durată de peste 3 săptămâni (mai mult de 21 de zile). Incapacitatea de muncă generală permanentă şi însemnată reprezintă o incapacitate în volum mai mare de 10%, dar nu mai mult de 33% (o treime), inclusiv..

La caz, instanţa iterează concluziile aceluiaşi raport de expertiză judiciară nr. 202526D0103 din 24 octombrie 2025, care determină existenţa semnelor obiective citate şi apreciate anterior.

La rândul său, tot din raportul de expertiză medico-legală denotă că fractura osului metacarpian I al mâinii drepte, plagă contuză pe față, echimoze pe față și mâna dreaptă, care au putut fi provocate ca rezultat al acțiunii traumatice cu obiect contondent, dur, ca urmare a loviturilor repetate, (luând în considerație numărul leziunilor corporale, nu mai puțin de două lovituri) în comun, determină dereglarea sănătății de lungă durată, se califică ca vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății. Luând în considerație localizarea anatomică și aspectul morfologic a leziunilor corporale depistate, în comun producerea acestora în rezultatul căderii corpului din poziție verticală se exclude.

Localizarea leziunilor corporale este în regiuni anatomice a corpului accesibile pentru mâna proprie, însă nu sunt caracteristice pentru autoprovocare.

La rândul său, infracţiunea prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. c^1) din Codul penal este una materială, consumată din momentul survenirii vătămării medii a sănătăţii victimei Bulicanu Andrei, care este minor, iar inculpatul a cunoscut despre acest fapt, prin ce se întregeşte latura obiectivă a componenţei de infracţiune.

Latura subiectivă a infracţiunii prevăzute de de art. 152 din Codul penal se caracterizează prin intenţie faţă de urmările prejudiciabile primare, adică față de vătămările intenționate medii ale sănătății persoanei, iar în acest sens, instanţa concluzionează că, inculpatul în momentul aplicării loviturilor lui Bulicanu Andrei trebuia şi putea să prevadă posibilitatea survenirii urmărilor, mai ales în contextul acţionării în direcţia unor zone vitale a organismului, la caz capul şi trunchiul victimei.

Circumstanţele enumerate derivă din declaraţiile părţii vătămate şi neinfirmate prin alte mijloace de probă, confirmate inclusiv prin cele expuse de însăşi inculpatul, iar astfel nu generează instanţei îndoieli privind intenţia inculpatului la săvârşirea infracţiunii, or ultimul îşi dădea seama cert de verosimilitatea producerii acestor vătămări medii ale sănătăţii şi respectiv putea să le prevadă.

Instanţa conchide că motivul infracţiunii, care nu este obligatoriu la încadrarea juridică în acest caz, a rezidat într-un conflict spontan iniţiat între victimă şi grupul de persoane din anturajul inculpatului, dar care nu are relevanţă la încadrarea juridică a infracţiunii în acest caz.

În concluzie, instanţa conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, când a comis fapta, a prevăzut urmările ei prejudiciabile exprimate în vătămările corporale medii, având în vedere că a aplicat cu bună-ştiinţă multiple lovituri victimei şi în zone vitale a corpului, a dorit în mod conștient survenirea acestora, în acest fel realizând latura subiectivă, sub forma intenţiei directe.

Cu referire la persoana *subiectului infracţiunii*, instanţa statuează că acesta este persoana fizică responsbilă care la momentul comiterii infracţiunii a atins vârsta de 14 ani, reieşind din prevederile art. 21 alin. (2) din Codul penal, iar la caz, instanţa atestă că inculpatul Rusu Vadim Andrei a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populaţiei, fiind născut pe *****, nu se află la evidenţa medicului psihiatru şi/sau narcolog, astfel întrunind semnele subiectului infracţiunii incriminate.

4.9. Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatului Rusu Vadim Andrei în baza art. **152 alin. (2) lit.c^1) din Codul penal** conform semnelor *„, Vătămarea intenționată medie a sănătății, care nu este periculoasă pentru viaţă şi nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, acțiune săvârșită cu*

bună ştiinţă asupra unui minor”, având în vedere faptul că în acțiunile acestuia sânt prezente toate elementele constitutive ale infracțiuni constatate.

Cu privire la cererea de încetare a procesului în legătură cu împăcarea părților.

5.1. În şedinţa de judecată avocatul Maria Mustea a înaintat o cerere înscris în temeiul prevederilor art.109 Cod penal solicită încetarea procesului penal pornit în privinţa Rusu Vadim Andrei .

La rîndul său inculpaul inculpatul minor Rusu Vadim Andrei , în comun cu reprezentantul legal Valentina Rusu au depus un acord prin care au solicitat încetarea procesului penal în temeiul împăcării părţilor.

În cadrul şedinţei de judecată partea vătămată Bulicanu Andrei și reprezentantul legal Bulicanu Tatiana au confirmat că s-a împăcat cu inculpatul şi a solicitat încetarea procesului penal în privinţa inculpatului Rusu Vadim Andrei, confirmând că careva pretenţii la aceasta nu sunt. Suplimentar partea vătămată Bulicanu Andrei și reprezentantul legal Bulicanu Tatiana au confirmat, că cunosc că în cazul împăcării procesul penal va fi încetat şi ca efect inculpatului Rusu Vadim Andrei nu i se va stabili o careva pedeapsă.

Acuzatorul de stat, procurorul Vladimir Erhan la fel a pledat în vederea încetării procesului penal, menţionând că legea penală permite pentru asemenea categorie de infracţiune împăcarea părţilor, iar inculpatul întruneşte condiţiile necesare în vederea încetării procesului pe astfel de temei.

5.2. Conform art.391 alin.(1) pct.(1) din Codul de procedură penală, *sentinţa de încetare a procesului penal se adoptă dacă lipseşte plângerea părţii vătămate, plângerea a fost retrasă sau părţile s-au împăcat.*

Art.332 alin.(1) din Codul de procedură penală, stabileşte că, în cazul în care pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5)-9), 285 alin.(2), precum şi în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanţa, prin sentinţă motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Potrivit art.285 alin.(2) pct.1) din Codul de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art.275 pct.4)–9) din prezentul cod, precum şi dacă există cel puţin una din cauzele prevăzute la art.53 din Codul penal sau dacă se constată că: plângerea prealabilă a fost retrasă de către partea vătămată, a fost încheiată o tranzacţie în cadrul procesului de mediere sau părţile s-au împăcat - în cazurile în care urmărirea penală poate fi pornită numai în baza plângerii prealabile sau legea penală permite împăcarea.

Conform art.109 alin.(1) din Codul penal, Împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, prevăzute la capitolele II–III, V–VI şi la art.264 alin.(1) din Partea specială, precum şi în cazurile prevăzute de procedura penală, dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracţiuni similare comise cu intenţie sau dacă în privinţa ei nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca urmare a împăcării, pentru infracţiuni similare comise cu intenţie în ultimii cinci ani. În cazul minorilor, împăcarea părţilor poate fi aplicată şi pentru infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, prevăzute la capitolul IV din Partea specială, precum şi pentru infracţiuni grave, prevăzute la capitolele II–III şi V–VI din Partea specială.

5.3. Reieşind din dispoziţia art.109 alin.(1) Cod penal, instanţa de judecată reţine că, pentru a fi aplicate prevederile articolului dat, inculpatul trebuie să întrunească anumite condiţii şi anume:

Prima condiţie este ca infracţiunea comisă să facă parte din categoriile de infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, prevăzute la capitolele II–VI şi art.264 alin.(1) din Partea specială,

iar în cazul minorilor, împăcarea părţilor poate fi aplicată şi pentru infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, prevăzute la capitolul IV din Partea specială, precum şi pentru infracţiuni grave, prevăzute la capitolele II–III şi V–VI din Partea specială.

Potrivit învinuirii formulate în rechizitoriu, în raport cu prevederile art.16 Cod penal, fapta comisă şi integral recunoscută de inculpatul Rusu Vadim Andrei se clasifică ca una gravă şi este prevăzută pe art.152 alin.(2) Cod penal, iar la caz urmează a fi reținut că fapta este comisă de un minor. Respectiv, raportat la prevederile art.109 alin.(1) Cod penal, legea penală permite încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părţilor.

A doua condiţie este că, persoana nu are antecedente penale pentru infracţiuni similare comise cu intenţie.

Din materialele cauzei penale se constată că, inculpatul Rusu Vadim Andrei anterior nu a fost condamnat, respectiv nu are antecedente penale.

A treia condiţie este că, în privinţa inculpatului nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracţiuni similare comise cu intenţie în ultimii cinci ani.

Reieşind din a treia condiţie prevăzută la art.109 alin.(1) Cod penal, instanţa de judecată constată din materiale cauzei că, în privinţa inculpatului Rusu Vadim Andrei anterior nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenţie în ultimii cinci ani.

5.4. Din considerentele menţionate instanţa de judecată conchide, că procesul penal în privinţa lui Rusu Vadim Andrei , învinuit de comiterea infracţiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.c[1]) Cod penal, urmează a fi încetat în legătură cu împăcarea părţilor.

Cu privire la cheltuieli de judecată.

6.1. Potrivit materialelor cauzei penale, a rechizitoriului şi în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul Vladimir Erhan a opinat că au fost înregistrate cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare în sumă de 648 lei şi solicită încasarea acestora de la inculpatul Rusu Vadim.

6.2. Instanţa reţine că potrivit raportului de constatare medico legală nr. 202526P0019 din 07 august 2025 se atestă cheltuieli în sumă totală de 320 lei, conform tabelului de calcul a serviciilor efectuate (f.d.16), iar potrivitui raportul de expertiză medico legală nr. 202526D0103 din 24 octombrie 2025 se atestă cheltuieli în sumă totală de 448 lei, conform tabelului de calcul a serviciilor efectuate (f.d.22).

6.3. În conformitate cu art. 229 alin. (1) - (3), (7) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. (3) Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor. *În cazul condamnaţilor minori, pot fi obligaţi la achitarea cheltuielilor judiciare părinţii sau tutorii minorului condamnat dacă se constată că ei au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligaţiilor lor faţă de minor.*

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului

penal, care cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală şi nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

Conform prevederilor art. 143 din Codul de procedură penală, expertiza se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale sau cauzeu morţii.

6.4. Astfel, ținând cont de faptul că alin. (2) al art. 143 din Codul de procedură penală, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea si completarea unor acte legislative nr. 316, potrivit căruia *„Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”*.

În circumstanţele specifice cauzei date, instanţa a mai luat în considerare şi jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, în condiţia neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului *(cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski şi PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman şi alţii împotriva României, § 42 şi a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.))*, or s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil *(cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin şi alţii versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.)*.

6.5. Astfel, reieșind din faptul că, inculpatul este minor, are grad de dizabilitate *****, iar ca urmare este beneficiar al alocațiilor sociale, instanța de judecată consideră că cheltuielile de judecată urmează a fi încasate din contul reprezentantului legal al inculpatului- Valentina Rusu.

7. Astfel, în baza materialelor cauzei penale şi a declaraţiilor inculpatului în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 109 din Codul penal, 227-229, 285, 332, 340, 364^1, 384, 385, 389, 391 alin.(1) pct.1), 394 alin.(4) şi 396, 437 alin. (1) pct. 1^2) din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovat **Rusu Vadim Andrei** în comiterea infracţiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.c^1) din Codul penal.

Conform prevederilor art. 109 alin. (1) din Codul penal, se liberează Rusu Vadim Andrei de răspundere penală, în legătură cu împăcarea părților.

Se încasează de la Rusu Valentina Valeri, născută la 09.12.1983, domiciliată în r.Șoldănești sat. Cușmirca, în bugetul de stat cu titlu cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare a mijloacelor băneşti în cuantum de 648 (șase sute patruzeci și opt) lei.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din momentul pronunţării integrale a acesteia.

Sentința integrală este pronunțată în ședința publică pe 13 februarie 2026.

Președintele ședinței,

judecător **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**